

Çocuklar yaşadıklarını öğrenirler

- Eğer bir çocuk eleştiriyi yaşarsa, kınamayı öğrenir.
 - Eğer bir çocuk düşmanlıkla yaşarsa, savaşmayı öğrenir.
 - Eğer bir çocuk alayla yaşarsa, utanmayı öğrenir.
 - Eğer bir çocuk utançla yaşarsa, suçlu hissetmeyi öğrenir.
 - Eğer bir çocuk hoşgörüyü yaşarsa, sabırlı olmayı öğrenir.
 - Eğer bir çocuk yüreklendirmeye yaşarsa, kendine güvenmeyi öğrenir.
 - Eğer bir çocuk övgüyle yaşarsa, değer vermeyi öğrenir.
 - Eğer bir çocuk adil yaşarsa, adaleti öğrenir.
 - Eğer bir çocuk güvenceyle yaşarsa, inanmayı öğrenir.
 - Eğer bir çocuk dürüstlük yaşarsa, doğruyu öğrenir.
 - Eğer bir çocuk arkadaşlıkla yaşarsa, dünyada sevgiyi bulmayı öğrenir.
 "Ay çiçekleri güneş neredeyse ona doğru yönelip, onu izlerler. Çocuklar da anne ve babalarını izleyip, onların yaptığı her şeyi gözlemlerler. Ey anne ve babalar, siz de çocuklarınıza iyi örnek olun, güneş gibi sıcak olun ve onların geleceklerini aydınlatın."
ELİF KİRAZ- Gültepe/İSTANBUL

Oruç ruhumuzun gıdası

Ramazan ayında oruç tutmak, İslam'ın beş temel esasından biridir. Oruç, Allah'ın rızasını kazanmak için ibadet maksadıyla gün boyu yemekten, içmekten, cinsel ilişkiden uzak durmak suretiyle yerine getirilen bir ibadettir. Her şeyin bir zekatı olduğu gibi bedeninin zekatı da oruçtur. Oruç, Yüce Allah'ın bizlere ihsan ettiği sayısız nimetlere karşılık O'na şükranlarımızı arz etmektir. Oruç sabrı geliştirir. Nefsi terbiye eder, günah işleme temayülünü önler; insanı iyiliğe yönlendirir ve güzel ahlaka ulaştırır. Bunun için Yüce Allah, gönderdiği bütün dinlerde orucu farz kılmıştır. Kur'an'ı Hakim'de şöyle açıklanmaktadır: "Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakınmanız için oruç, sizden evvelkilere farz kılındığı gibi size de farz kılındı." (Bakara, 2/183)

Ramazan'da nefisler gemlenir
 Nefsin iyiliğe de kötülüğe de meyli vardır. (Şems, 91/8) Eğer insan, İlahi emirlere kulak verir ve o istikamette hareket ederse, Allah'ın rızasına ulaşır. Eğer nefsanî arzularına göre bir yol tutarsa, o yol insanı sefahate ve günah bataklığına düşürür. Oruç, nefsin süfli arzularına karşı bir kalkandır. Sevgili

Peygamberimiz, "Hayatım elinde olan Allah'a yemin ederim ki, oruçlunun ağız kokusu, Allah indinde misk kokusundan daha hoştur. Cenabı Hak buyurmuştur ki: Madem ki oruçlu kimse benim rızam için, yemesini, içmesini, cinsi arzusunu bırakmıştır. Onun sayısız ecrini ben veririm. Halbuki başka ibadetlerin hepsi on misliyle ödenmektedir." (Buhari, Savm 31, H.No: 919)

Oruçla toplum huzur bulur

Allah rızası için tutulan oruç, insanı günahlardan uzaklaştırdığı gibi, gönüllerde güzel duyguların yeşermesine de vesile olur. Fitne, fesat, haset, dedikodu ve yalan gibi kötü huylardan insanı uzaklaştırır, toplumda huzur ve güvenin yerleşmesini sağlar. Yapılan araştırmalar da Ramazan ayında suç işleme oranının düşüş kaydettiğini göstermektedir. Bir Müslüman'ın, özellikle oruçlu iken günah işlemesi, orucun ruhuna ve hikmetine aykırıdır. Bu hususta Sevgili Peygamberimiz şöyle buyurmuşlardır: "Her kim yalan, iftira gıybet ve kovuculuğu terk etmezse, Cenab-ı Hak o kimsenin yemesini, içmesini bırakmasına değer vermez. (Buhari, Savm, 31, H.No:926).

İFTAR DUASI

*Allah'ım!
 Senin için oruç tuttum,
 Senin rızkınla orucumu
 açtım. Ancak Sana
 tevekkül ettim. Seni
 hamdinle tesbih
 ederim. Allah'ım
 Benden kabul buyur.
 Çünkü Sen işiten ve
 bilensin."*

Ebatlar ve boyutlar

Hayatını, sürekli olarak insanların ve toplumun yanlış davranış ve tutumlarını eleştirerek sürdürenlerin, aslında birileri tarafından kendilerinin de eleştirildiklerini bilmeleri ve kendilerine ona göre yön vermeleri gerekmektedir.

Yaşadığımız dünya ve ülkeler gerçeğinin iyi bilinmesi, yanlış ve doğrunun iyi hesaplanması, realist (gerçekçi) düşünce ve akli selim yaklaşımların, doğru ve yanlış kavramlarının üzerine bir şablon gibi oturtulmasıdır.

Aydın, entelektüel ve eleştirmen sıfatlarıyla, zaten öteden beri halkına ve topluma tepeden bakan, her fırsatta onları sık sık aşağılayan, bir kısım çevrelere şirinlik yapmaya çalışan, aslında hiç samimi olmayan, günü birlik yaşamayı tercih eden, toplumdan uzak, halkının bilgi ve becerilerini, maddi ve manevi dinamiklerini hiçe sayan, kendini ve egosunu merkez sayan, üretmeyen-tüketen, çay bahçeleri, dernek lokali, café ve barlarda fikri tatmin seanslarıyla gününü geçiren, başarılı insanların başarılarını çekemeyen, ancak onların sırtından geçinmeyi de ihmal etmeyen birer "YALNIZLAR"dır.

Toplum içinde kendini kanıtlamış gerçek aydın ve entelektüellerin zaten nasıl çaba sarfettikleri de görülmektedir. Demogog (lafı takla attıran), egoist (bencil) insanların elindeki en büyük silah olmuştur.

Aydınlığın ve entelektüelliğin gayesi, toplumlarına hem teşhis hem de tedavi reçetelerini sunmaktır. Doğru sorulara, doğru cevapların verilmesi, toplumun inanç, fikir, ideoloji, bilgi, sosyo-kültürel ve sosyo ekonomik, sosyolojik ön-arka plan değerlendirmelerini halkın ve ülkesinin ve hatta dünyanın yararına sağlıklı bir şekilde yapan sivil halk gönüllüleridir.

Onlar zaten marjinal, yani "aykırı"dır. Analitik düşünce yapıları (çözüm üretme) şekillenmiş, kuvvetli bir önseziye sahip, bilgi ve beceriyle donanmış, eğitim ve kültürünü kendi imkan ve çabalarıyla had safhaya çıkarmış hak ve halk aşığı, kırmızı çizgileri olmayan, cesur, yiğit ve sorumluluk sahibi, keniiyle barışık, üreten, çalışan, yazan, çizen, kendi öz

emeğiyle geçimini sağlayan, ailesi ve çevresinde dominant (baskın) olmayan, edilgen değil etkin olan, doğru, dürüst, inandığı gibi yaşayan, gelişen ve değişen dünyaya karşı muhafazakar ve tutucu olmayan, aşağılık kompleksi taşımayan, hatta anne-baba olan samimi insanlardır. Doğruya doğru, eğriye eğri demeyi dünya görüşü olarak benimseyenlerdir.

Dünyanın ve ülkelerinin gerçekleriyle yüzleşen, toplumların ilk baş vurdukları adres yerel ve genel yönetim mekanizmaları olmuştur. Bazen bu adresler çeşitli "etkin ve sosyal mecralar" olarak da değişmiştir. Bu değişimler sonucunda beklenmeyen toplumsal ve kültürel patlamalar pozitif ve negatif yönde toplum üzerinde derin ve tamiri imkansız tahrifatlar yapmıştır.

Dezenformasyon, kültürel ve ahlaki erozyon oluşmuş ve bu oluşumlardan da maksatlı bir takım grup ve odaklar nemalanmışlardır.

Yeryüzünde insanın yaratılışından bu yana, toplumlar daima kendilerine şef, önder, bilge, alim, öğretici, yol gösteren, aydın ve entelektüeller aramak ihtiyacı duymuşlardır. Ancak, arkadan gelen insanların, bir an durup öndekilerini yalnız bıraktıkları, öndekilerin de bazen arkadakilerinin arasına karıştığı olmuştur.

Bilgeliğin; öteden beri toplumların açmazlarına, çıkmazlarına ve sonuçsuzluklarına çare üreten bir mekanizma olduğunu, sebep ve sonuç ilişkilerinden tecrübe kazanmış az ve öz konuşan, doğru soruya yanlış cevap vermeyen, keskin ve kıvrak zekalı insanlar ve kurumlar olduğunu biliriz. Bilgeliğin mutlak bağımsız ve netlik çizgisinde olması gerektiğinden, bu çizgiden sapmaların,

bilgelik kurumlarına verdiği zararlar aslında toplumun aldığı derin yaralardır.

Her "etkin sosyal mecranın" kendine has aydın ve entelektüel prototipi oluşturduğu gerçeği malumdur. Aydın ve entelektüel kimliğiyle sadece mensup olduğu "etkin sosyal mecranın" ideolojik tavırlarını sergilemektedirler. Bilgelik kurumunun insana ve topluma bakışı ise yalnız haklı olanların ve haksızlığa uğrayanların, ideolojilerine bakılmaksızın kayırılıp korunduğu hümanist (insancıl) bir kurum olduğunu görürüz. Esasen bir toplumun yüceliği ve bilgeliği, o toplumun nüfusunun çokluğuyla değil, akıl, bilgi ve fazilet sahibi insanların sayısı ile belli olur.

Derin insancıl kaygılar taşıyan bilgelerin toplumlarının suç işleme potansiyellerini nötralize etmesi, insanını yazılı, sözlü ve görsel olarak rehabilite etmesi de gerekir. Kaldı ki, suç işleyenlerin, o toplumun gizli isteği olmadan suç işleyemedikleri de bir gerçektir. Salt ideolojik yaklaşım, bardağın boş tarafına bakmaktır.

Günübirlik, güncel konularla ve revaçtakilerle haşır neşir olmak, sesli azınlığın sesine kulak veren, seküler yaşam biçimini benimseyen, dünyevi zevklerden son derece haz duyan, yarı evrensel düşünüp, mensup olduğu mecranın istek ve arzularına göre fikir jimnastiği yapan, sadece populist entelektüel yaklaşımlara pirim veren ve bunun dışındaki müsbet-menfi durumlara karşı kayıtsız kalan, kendi toplumunun ve diğer mazlum toplumların acılarını ve sevinçlerini paylaşmayan fikir garibanı, değişken karakterli, bir çok yüzlü "rol" kesenlerdir. Olmazsa olmazları vardır. Popüleritenin kendilerinin en önemli gelir kapısı olduğu gerçeğini çok iyi bilirler. Her yolun mübah olduğu gerçeğini savunurlar. Son derece ukala ve lafazandılar. Ötekine flu bakar, insanı eşya gibi görüp, zaman ve mekan kısıtlaması olmadan hunharca cümle katlamı yaparlar.

Bu tür tavrınları sergileyenlere "karşı aydın duruşu" ile cevap veren, sempatik ve antipatik yaklaşımlardan uzak duran, siyah veya beyaz renklerden birini tercih eden, gri oluşumlardan ısrarla kaçan, bildiklerini iyi bilen, bilmediklerini de öğrenmeye çalışanlardır.

Toplumun aradığı ve ihtiyaç duydukları idealist aydın tipleri de bunlardır.

İbrahim Ayhan KORKMAZ